

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 55.

Vydána dne 10. července 1926.

Obsah: (113.—115.) 113. Nařízení o úpravě služebních a platových poměrů státních zaměstnanců v pomocné kancelářské službě. — **114.** Nařízení o úpravě služebních a platových poměrů pomocných zřízenců. — **115.** Nařízení o zařazení služebních míst státních ředitelů škol středních, učitelských ústavů, umělecko-průmyslových škol, hudebních konservatoří, obchodních škol, průmyslových škol, zemědělských škol a ostatních odborných škol a přednostů odboru na státních průmyslových školách do stupnic funkčního služného.

113.

Vládní nařízení ze dne 7. července 1926

o úpravě služebních a platových poměrů státních zaměstnanců v pomocné kancelářské službě.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 210 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona):

ÚVODNÍ USTANOVENÍ.

§ 1.

(1) V účetní, kancelářské a manipulační službě u státních úřadů, ústavů, fondů a podniků státních nebo státem spravovaných jsou kromě úředníků zaměstnání jako pomocné kancelářské síly kancelářští pomocníci, kancelářští oficianti a vrchní kancelářští oficianti.

(2) Pro pomocné kancelářské síly (odstavec 1.) platí ustanovení tohoto nařízení; jsou-li ustanoveny u soudů, platí pro ně kromě toho předpisy zákona o organizaci soudů ze dne 27. listopadu 1896, č. 217 ř. z., týkající se kancelářských pomocníků za pevný plat.

(3) K souhlasnému návrhu příslušného ústředního úřadu a ministerstva financí může vláda určit, zda, pokud a za jakých podmínek mohou býti ve službách uvedených v odstavci prvním zaměstnány jiné pomocné síly.

§ 2.

Ustanovení tohoto nařízení platí, pokud se z něho jinak nepodává, pro všechny zaměstnance jemu podrobené bez rozdílu pohlaví.

§ 3.

Kde se v tomto nařízení užívá slova „pomocník“, je tím, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, rozuměti kancelářského pomocníka, slovem „oficiant“ pak kancelářského oficianta a vrchního kancelářského oficianta. Slova „zaměstnanci“ užívá se jako souborného označení kancelářských pomocníků, kancelářských oficiantů a vrchních kancelářských oficiantů.

§ 4.

Zákon ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., o služebním poměru státních úředníků a státních zřízenců, uváděn jest v tomto nařízení slovy „služební pragmatika“, zákon ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců, slovy „platový zákon“.

ČÁST PRVÁ.

Kancelářští pomocníci, kancelářští oficianti a vrchní kancelářští oficianti v soukromoprávním poměru.

DÍL I.

Služební a platové poměry za činné služby.

§ 5.

Systemisace služebních míst.

(1) Zaměstnanci mohou býti ustanoveni pouze na systemisovaná služební místa; služební místa se systemisují podle svého významu a se zřetelem na způsob služby v rámci stanovené normální potřeby sil ve třech platových stupnicích.

(2) Systemisace služebních míst se provede podle osobních stavů odděleně pro jednotlivé platové stupnice a vyžaduje schválení vlády.

(3) Propůjčiti služební místo, jež není řádně systemisováno nebo není uprázdňeno, propůjčiti služební místo systemisované v jiném osobním stavu bez současného přestupu zaměstnance do tohoto osobního stavu, nebo propůjčiti služební místo ve vyšší platové stupnici na vrub služebního místa systemisovaného v nižší platové stupnici je nepřípustno.

§ 6.

Úřední tituly a služební označení.

Se služebními místy systemisovanými v I. platové stupnici je spojen úřední titul „vrchní kancelářský oficiant“, ve II. platové stupnici „kancelářský oficiant“, s místy systemisovanými ve III. platové stupnici je spojeno služební označení „kancelářský pomocník“.

Podmínky pro ustanovení pomocnou kancelářskou silou.

§ 7.

Pro ustanovení pomocnou kancelářskou silou se vyžaduje, aby uchazeč

1. měl československé státní občanství,
2. dovršil nejméně 18. rok věku,
3. byl tělesně a duševně způsobilým,
4. měl vzdělání nejméně obecné školy,
5. vyhovoval předpisu čl. 60., odst. 1. vládního nařízení ze dne 3. února 1926, čís. 17 Sb. z. a n.,
6. vyhověl zvláštním pro to které místo předepsaným podmínkám, zejména pokud se týče znalostí řeči, psaní na stroji a těsnopisu.

§ 8.

(1) Jen se svolením ústředního úřadu může býti za okolností hodných zvláštního zřetele ustanoven pomocnou kancelářskou silou:

1. kdo překročil 40. rok věku,
2. ten, jehož způsobilost k jednání jest omezena z jiného důvodu, než pro nezletilost,
3. kdo byl soudem odsouzen pro zločin nebo pro trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti,
4. kdo byl z trestu ze státní nebo jiné veřejné služby propuštěn nebo takovou službu opustil v průběhu disciplinárního řízení,

5. kdo by svým ustanovením byl podřízen nebo podroben doзору osoby, s níž jest v poměru manželském, adopčním, schovaneckém, nebo s níž jest příbuzným nebo sešvakřen ve vzestupné nebo sestupné linii nebo v poboční linii až včetně do třetího stupně,

6. uchazečka, která má děti nebo je provdána.

(2) Nastanou-li u zaměstnance již ustanoveného okolnosti uvedené pod číslem 5 nebo 6 předchozího odstavce, budiž neprodleně zařízeno, čeho by snad bylo třeba v zájmu služby.

§ 9.

Postup při ustanovování.

(1) Zaměstnance ustanovují kromě ústředních úřadů a úřadů jim na roveň postavených toliko úřady (ústavy) jim přímo podřízené, které ústřední úřad k tomu zmocnil, v oboru ministerstva spravedlnosti předseda Nejvyššího soudu, po případech sborové soudy II. stolice.

(2) O propůjčení služebního místa budiž vydána ustanovovací listina, v níž sluší dovolati se tohoto nařízení, uvést služební místo, které se propůjčuje, den, kterým podle § 31 přísluší služební plat a se služebním místem spojený úřední titul (služební označení).

(3) Teprve doručení této ustanovovací listiny se stává propůjčení místa účinným. Ustanovovací listina je osvědčením soukromoprávního služebního poměru a zaměstnanec se podrobuje jejím přijetím všem ustanovením tohoto nařízení.

(4) Ustanovuje-li se uchazeč, který není dosud v činné službě státní, budiž v ustanovovací listině určena lhůta, ve které má nastoupiti službu. Nenastoupí-li v této lhůtě, pozbývá ustanovení účinnosti, leč by mu úřad průtah do 15 dnů dostatečně ospravedlněný prominul.

§ 10.

Služební přísaha.

(1) Nastupující službu vykonají zaměstnanci do rukou přednosty služebního úřadu (§ 105, odst. 5.) nebo úředníka jím k tomu ustanoveného služební přísahu tohoto znění:

„Přisahám a slibuji na svou čest a svědomí, že Československé republice budu vždy věren a její vládě poslušen, že budu veškerý zákony zachovávat, všechny své úřední povinnosti podle platných zákonů a nařízení

vykonávati pilně, svědomitě a nestranně, úředního tajemství neprozradím, příkazů svých představených budu poslušen a ve všem svém jednání jen prospěchu státu a zájmu služby budu dbáti.“

(2) Tato služební přísaha vykonává se tím způsobem, že přísahající bez ohledu na to, jakého jest náboženského vyznání, znění přísahy mu předčítané opakuje a poté podá ruku tomu, kdo ho bere do přísahy.

(3) Po vykonání ústní přísahy podepíše přísahající zápis o přísaze datem opatřený. Výkon přísahy s uvedením dne jest úředně ověřiti na ustanovovací listině.

(4) Přísahu nekonají zaměstnanci, kteří již vykonali stejnou přísahu orgánům Československé republiky a od té doby nepřetržitě státu slouží.

§ 11.

Počátek služební doby.

Služební doba počíná při prvním neb opět-ném ustanovení dnem nastoupení služby, při bezprostředním přestoupení z jiného státního služebního poměru dnem zproštění služby v tomto služebním poměru.

§ 12.

Služební výkaz.

(1) Úřad povede o každém zaměstnanci služební výkaz, do něhož se zapisují veškerá osobní data důležitá pro služební i platové poměry zaměstnancovy vůbec a pro zvýšení slušného a vyměření výslužného zvláště.

(2) Zaměstnanec je povinen ohlásiti tato data ihned po nastoupení služby a oznamovati všechny změny, pokud nespočívají na úředních opatřeních.

(3) Každý zaměstnanec jest oprávněn nahlédnouti u služebního úřadu do svého služebního výkazu a opsati si jej.

Kvalifikace.

§ 13.

(1) O zaměstnancích vede služební úřad běžné kvalifikační tabulky, do nichž se v každém roce zapisuje kvalifikace.

(2) Od pravidelné každoroční kvalifikace lze upustiti, jestliže se nezměnily v kalendářním roce, za který zaměstnanec má býti kvalifikován, okolnosti pro kvalifikaci rozhodné. Kvalifikace musí však býti provedena, požádá-li o to zaměstnanec do desíti dnů po uplynutí tohoto kalendářního roku.

§ 14.

(1) Kvalifikaci určí přednosta služebního úřadu (jeho zástupce) na základě kvalifikačního popisu, který sestaví bezprostřední představený zaměstnancův, vyslechna, pokud přichází v úvahu, přednostu kanceláře (pomocných úřadů) nebo jeho zástupce. Je-li přednosta služebního úřadu bezprostředním představeným zaměstnancovým, sestaví popis a určí kvalifikaci sám.

(2) Výsledek kvalifikace (jednotlivé body podle § 15 a celkový posudek) zapíše přednosta služebního úřadu (jeho zástupce) do kvalifikační tabulky.

§ 15.

(1) Při určení kvalifikace jest přihlížeti

1. ke znalosti předpisů potřebných pro výkon služby,
2. ke schopnostem a chápavosti,
3. k pílí, svědomitosti a spolehlivosti ve výkonu služby,
4. ke způsobilosti pro styk se stranami a pro vnější službu,
5. ke znalosti řečí,
6. k výsledku upotřebení,
7. k chování.

(2) Zvláštní pro kvalifikaci rozhodné okolnosti buďtež výslovně uvedeny.

(3) Celkový posudek má zníti: „výtečně“, „velmi dobře“, „dobře“, „méně přiměřeně“ nebo „nepřiměřeně“.

(4) Každý, kdo spolupůsobí při kvalifikačním řízení, jest povinen dbáti při výkonu své funkce přísně svědomitosti a nestrannosti.

§ 16.

(1) Zaměstnanci budiž celkový posudek oznámen.

(2) Zaměstnanec má právo nahlédnouti u svého služebního úřadu do kvalifikační tabulky (na celkový posudek a jednotlivé body) a opsati si ji.

§ 17.

(1) Nezní-li celkový posudek nejméně „velmi dobře“, může zaměstnanec do 15 dnů po jeho oznámení podati u služebního úřadu stížnost.

(2) Přednosta služebního úřadu předloží stížnost s kvalifikačními spisy a s vlastním vyjádřením prostřednictvím případných včle-

něných dozorčích orgánů kvalifikační komisi příslušné pro pragmatikální úředníky služebního úřadu zaměstnancova, která o stížnosti rozhodne s konečnou platností ve stejném složení jako při určování kvalifikace kancelářských úředníků.

§ 18.

Celkové kvalifikační posudky zaměstnanců, kteří nejsou přiděleni úřadům (ústavům) uvedeným v § 9, odst. 1., oznámí přednosta prostřednictvím případných včleněných dozorčích orgánů souborně úřadu přímo nadřízenému, při čemž označí případy, v nichž nedošlo k nové kvalifikaci (§ 13, odst. 2.).

§ 19.

Služební povinnosti.

(1) Zaměstnanci jsou povinni práce, kterých služba jim přikázána vyžaduje, konati věrně, pilně a poctivě podle nejlepšího svědomí a vědomí a osvojiti si svědomitě potřebné k tomu vědomosti a zručnosti. Jsou odpovědní za rychlé a přesné provedení svěřených jim služebních prací a jsou zavázáni zachovávatí přesné úřední hodiny; vyžaduje-li toho zájem služby, jsou povinni k příkazu svých představených bez nároku na zvláštní odměnu konati službu mimo úřední hodiny nebo také jiné úřední práce než jim jsou obvykle přikázány, vyjímajíc úkony zřízenecké.

(2) Zaměstnanci jsou kromě toho zavázáni zachováti mlčelivost o služebních věcech vůči každému, jemuž nejsou povinni je služebně sdělit, pokud nebyli pro určitý případ této povinnosti zproštěni; povinnost mlčelivosti o věcech úředních trvá nezměněně i ve výslužbě nebo po zrušení služebního poměru.

(3) Zaměstnanci ručí za statek jim zaměstnavatelem svěřený a za každou škodu jejich zaviněním státu způsobenou. Náhrady stanoveny budou pořadem služebním.

(4) Zaměstnanci jsou povinni svým představeným poslušností a úctou a chovati se jak ve služebním styku, tak i ve styku se stranami zdvořile; přísně jest zakázáno, aby přijímali od stran vzhledem ke svým služebním výkonům dary nebo jiné výhody nebo si je dali slíbiti.

(5) Zaměstnancům jest se ve službě i mimo službu všeho vstříhati, co by mohlo býti na újmu jejich důvěryhodnosti a stavovské vážnosti, musí se také mimo službu chovati slušně a čestně a zdržovati se takových vedlejších

zaměstnání, kterými by jejich služba, jejich důvěryhodnost nebo vážnost úřadu mohla trpěti; každé vedlejší zaměstnání musí ohlásiti služebnímu úřadu.

(6) Zaměstnancům jest zapověděna účast ve spolku, přičila-li by se pro snahy nebo pro způsob činnosti spolku jejich povinnostem. Rovněž jest jim zakázáno zúčastniti se sdružení, jejichž účelem jest rušiti, zdržovati nebo zastaviti úřadování nebo službu. Zaměstnanci nesmějí náležeti k cizozemské společnosti sledující politické účely.

(7) Zaměstnanci jsou povinni podávati všechny žádosti, rozklady a stížnosti ve služebních nebo služebního poměru se týkajících osobních věcech služební cestou. Stížnosti do služebních nařízení představených nemají odkladného účinku.

(8) Zaměstnanec v dočasné výslužbě jest povinen, stane-li se zase ke službě způsobilým, nastoupiti k úřednímu vyzvání v určené lhůtě opět službu, při čemž se mu vyměří služební plat, jaký měl při odchodu do dočasné výslužby; nevyhoví-li tomuto vyzvání, zanikají veškeré nároky jeho i jeho příslušníků na odpočivné a zaopatřovací platy.

§ 20.

Sňatek.

Uzavře-li zaměstnanec sňatek, jest povinen oznámiti to do 15 dnů služebnímu úřadu.

§ 21.

Dovolená.

(1) Zaměstnancům přísluší, pokud to služba připustí, v každém roce dovolená, která činí při služném až včetně do 6300 Kč osm dní, při služném až včetně do 7152 Kč deset dní, při služném až včetně do 8004 Kč čtrnáct dní, při služném až včetně do 8856 Kč osmnáct dní a při služném vyšším dvacet jeden den.

(2) Povolení dovolené delší než dva měsíce u oficiantů a delší než jeden měsíc u pomocníků může býti učiněno závislým na podmínce, že po tuto dobu nebude zaměstnanec bráti služební plat a že doba přesahující výměru příslušející podle odstavce 1 se nezapočítá pro zvýšení služného a pro nárok na výslužné ani pro jeho výměru.

(3) Povolení dovolené přesahující u oficiantů šest měsíců, u pomocníků dva měsíce jest

vždy učiniti závislým na všech v předchozím odstavci uvedených podmínkách.

§ 22.

Služební plat.

Služební plat se skládá ze služného, činovného a výchovného.

§ 23.

Služné a jeho zvýšení.

(1) Počáteční služné se stanoví v I. a II. platové stupnici částkou 6300 Kč ročně, v III. platové stupnici částkou 5580 Kč ročně.

(2) Toto služné se zvyšuje postupem do vyšších stupňů v I. platové stupnici vždy o částku ročních 1100 Kč, ve II. platové stupnici o částku ročních 850 Kč a ve III. platové stupnici o částku ročních 420 Kč, nejvýše však devětkrát.

(3) Zvýšení služného postupem do vyššího stupně nastává, jakmile zaměstnanec dovrší tři roky započitatelné služební doby se služným bezprostředně předcházejícího stupně téže platové stupnice. Služné se zaokrouhlí v jednotlivých stupních, není-li dělitelné dvanácti, na nejbližší vyšší částku dělitelnou dvanácti.

(4) Zvýšení služného se provádí z moci úřední.

§ 24.

Činovné.

(1) Činovné se vyměří podle skupin míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona) a stanoví se v ročních částkách takto:

ve skupině míst A	Kč 3000
„ „ „ B	Kč 2556
„ „ „ C	Kč 2100
„ „ „ D	Kč 1656.

(2) Zaměstnanci s činovným skupiny míst D, který jest nucen dítě, na něž mu přísluší výchovné (§ 26) a jež s ním žije ve společné domácnosti, vydržovati na bytě za účelem školního nebo jiného odborného vzdělání mimo své bydliště, náleží až do ukončení tohoto vzdělání, a to i za prázdniny činovné podle skupiny míst C.

(3) Zaměstnancům, jejichž trvalé působíště jest mimo území Československé republiky, přísluší činovné podle skupiny míst A.

V ý c h o v n é.

§ 25.

Výchovné činí při jednom nezaopatřeném dítěti (§ 26) 1200 Kč, při více nezaopatřených dětech 2100 Kč ročně.

§ 26.

(1) Výchovné přísluší s omezeními níže uvedenými na vlastní, nevlastní nebo adoptované děti, které jsou nezaopatřeny a mají československé státní občanství. O tom, které děti se pokládají za nezaopatřené, platí ustanovení pro státní pragmatikální zaměstnance.

(2) Na děti starší osmnácti roků přísluší výchovné jen:

1. studují-li na veřejném nebo právem veřejnosti nadaném učilišti, až do dokončení studia, nejdéle však

a) do dokonání 21. roku věku při studiu na středních neb odborných školách,

b) do dokonání 24. roku věku při studiu na vysokých školách, avšak jen studují-li s řádným prospěchem, anebo

2. jsou-li pro trvalou duševní nebo tělesnou chorobu k jakémukoliv výdělku neschopny.

(3) Na děti, které se zdržují v cizině nebo tam navštěvují školu, přísluší výchovné jen, má-li zaměstnanec trvalé úřední působíště v cizině. Výjimky může povolit v odůvodněných případech ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Na děti, které nežijí ve společné domácnosti s otcem, přísluší otcí výchovné v plné výměře jen tehdy, přispívá-li na jejich výživu aspoň částkou rovnající se částce stanoveného výchovného, jinak pouze částkou, kterou skutečně přispívá na jejich výživu. Na nemanželské dítě přísluší výchovné otcí teprve od doby, kdy mu bylo dítě s jeho svolením v matrice připsáno. Na děti nevlastní neb adoptované přísluší výchovné jen, není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(5) Za podmínek předchozích odstavců přísluší výchovné též na schovance, pokud schovanecký poměr byl založen smlouvou uzavřenou před poručenským soudem (úřadem), není-li za výživu (výchovu) smluvena nebo placena žádná náhrada a není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(6) Nárok na výchovné, jakož i každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo

na výši výchovného, musí oprávněný včas ohlásiti a případně podmínky nároku prokázati. Nesprávná udání jsou trestna podle všeobecných předpisů trestních a disciplinárních bez újmy následků podle 9. odstavce §u 105.

(7) Zaměstnankyním nárok na výchovné nepřísluší. Ústřední úřad může v dohodě s ministerstvem financí v případech hodných zvláštního zřetele povolití přiměřený příspěvek až do výše výchovného zaměstnankyni na její nezaopatřené vlastní děti, které jsou prokazatelně zcela na ni ve výživě odkázány, není-li jiné osoby k výživě povinné a schopné.

§ 27.

P o v ý š e n í.

(1) Povýšení se stane propůjčením služebního místa systemisovaného ve vyšší platové stupnici (§ 5, odst. 1.).

(2) Služební místo ve II. platové stupnici může býti propůjčeno jen tomu, kdo skutečně ztrávil na služebních místech III. platové stupnice alespoň tři roky započitatelné pro zvýšení služného a vykonal s úspěchem zkoušku, pokud je předepsána zvláštními služebními předpisy. Služební místo systemisované v I. platové stupnici může býti propůjčeno jen kancelářskému oficiantu.

(3) Ze zvláště závažných služebních důvodů může ústřední úřad v dohodě s ministerstvem vnitra a ministerstvem financí v jednotlivých výjimečných případech povolití úchyly z ustanovení prvé věty odstavce 2.

(4) Pro povýšení jsou rozhodny zvláštní způsobilost pro místo, jež se propůjčuje, schopnost, upotřebitelnost a důvěryhodnost.

(5) Při povýšení náleží zaměstnanci v nové platové stupnici služné, rovnající se dosavadnímu služnému, není-li pak takového služného v nové platové stupnici, služné nejbližší vyšší.

(6) Doba započitatelná v dosavadním stupni služného se započte pro zvýšení služného, je-li nové služné nižší než příští služné, které by zaměstnanec dosáhl, kdyby byl zůstal v dosavadní platové stupnici; doba započitatelná v nejvyšším stupni služného se započte až do nejvyšší výměry tří roků.

§ 28.

Vyloučení a odklad zvýšení služného.

(1) Pro zvýšení služného se nezapočítávají tato období:

1. doba činné služby vojenské, pokud za ni nepřísluší služební plat;

2. dovolená přesahující výměru uvedenou v § 21, odst. 1, povolená s podmínkou, že se nezapočítává pro zvýšení služného;

3. doba ztrávená v dočasné výslužbě;

4. doba, na kterou zaměstnanec byl disciplinárním nálezem vyloučen ze zvýšení služného;

5. doba, na kterou bylo vysloveno disciplinárním nálezem snížení služného;

6. doba, po kterou byl zaměstnanec suspendován z důvodu konkursu, dále doba suspense, byl-li zaměstnanec disciplinárně odsouzen nebo zbaven svéprávnosti;

7. doba, za kterou byla přiznána kvalifikace „méně přiměřeně“ nebo „nepřiměřeně“.

(2) Rozhodnutí o zvýšení služného se odloží:

1. nastane-li u zaměstnance, jenž dosáhl nároku na zvýšení služného, od posledního určení kvalifikace okolnost, která činí pochybným, zda jeho kvalifikace může býti ještě označena alespoň za dobrou, až k nejbližšímu určení kvalifikace;

2. bylo-li proti zaměstnanci zavedeno disciplinární řízení nebo byl-li suspendován, až do ukončení disciplinárního řízení nebo až do zrušení suspense.

§ 29.

Započtení pro zvýšení služného.

(1) Předpisy, jimiž se přiznával nárok na započtení určité doby pro postup do vyšších požitků, neplatí s výjimkou předpisů o započtení služby v československých legiích.

(2) Požádal-li pomocník, jehož služební poměr byl nastoupením vojenské presenční služby trvající déle než deset týdnů zrušen, nejdéle do 15 dnů po propuštění z vojenské služby u příslušného úřadu (§ 9, odst. 1), aby byl opět ustanoven, a bylo-li mu propůjčeno systemisované služební místo kancelářského pomocníka, započte se mu doba před nastoupením vojenské služby v poměru kancelářského pomocníka započitatelná pro zvýšení služného.

(3) Ze zvláště závažných služebních důvodů může ústřední úřad při prvním neb opětném ustanovení povolití započtení určité doby ztrávené v dřívějším služebním poměru nebo zaměstnání pro zvýšení služného. Započtení služby nebo zaměstnání spadajících do doby před dovršením 18. roku věku je vyloučeno.

(4) Započtení doby, na něž zaměstnanec nemá právního nároku, vyžaduje souhlasu ministerstva vnitra a ministerstva financí. Započtení provedené proti tomuto ustanovení jest právně neúčinným. Vznikly-li z takového právně neúčinného započtení přeplatky, budiž vymáháno jejich vrácení. Od vymáhání může býti upuštěno za souhlasu ministerstva vnitra a ministerstva financí jen v případech hodných zvláštního zřetele.

§ 30.

Počátek postupových lhůt pro zvýšení služného.

Postupové lhůty pro zvýšení služného počínají vždy jen 1. lednem, 1. dubnem, 1. červencem nebo 1. říjnem podle toho, který z těchto dnů nejbližší následuje po počátku služební doby, případně po okolnosti odůvodňující změnu služného. K době uplynulší od této okolnosti až do počátku nejbližšího kalendářního čtvrtletí se přihlíží, pokud jde o zvýšení služného, jako by byla ztrávena s dosavadním služným.

§ 31.

Počátek a zastavení služebního platu.

(1) Při prvním neb opětovém ustanovení přísluší služební plat, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo v ustanovovací listině není jinak ustanoveno, pomocníku ode dne nastoupení služby, oficiantu od prvního dne měsíce následujícího po začátku služební doby, a byla-li služba nastoupena prvního dne v měsíci, tímto dnem.

(2) Při změně služebního platu obdrží zaměstnanec, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo v ustanovovací listině není jinak ustanoveno, nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti změnu služebního platu přivodivší. Při zvýšení služebního platu přísluší nový plat, nastala-li okolnost zakládající nárok na zvýšení platu prvního dne v měsíci, již tímto dnem. Při změně služebního působistě, s níž jest spojena změna činovného, náleží nové činovné prvním dnem měsíce, který následuje po zproštění zaměstnance služby v jeho dosavadním působistě.

(3) Při přeložení do výslužby se zastaví služební plat pomocníku dnem, kterým byl, byv o přeložení výměrem vyrozuměn, činné služby zproštěn, oficiantu posledním dnem měsíce,

v němž byl, byv o přeložení výměrem vyrozuměn, činné služby zproštěn.

(4) Při úmrtí se zastaví služební plat pomocníku dnem úmrtí, oficiantu posledním dnem měsíce úmrtí, při jiném rozvázání služebního poměru pomocníku dnem, kterým z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo kterým byl služební poměr rozvázán, oficiantu posledním dnem měsíce, ve kterém z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo kterým byl služební poměr rozvázán.

§ 32.

Výplata služebního příjmu (platu).

(1) Služební plat pomocníků se vyplácí v měsíčních lhůtách pozadu splatných posledního dne každého měsíce; přísluší-li služební plat jen za část měsíce, vyplácí se za každý den jednou třicetinou měsíční částky. Služební plat oficiantů se vyplácí v měsíčních lhůtách předem splatných prvního dne měsíce.

(2) Oficiantům lze na žádost povolit čtvrtletní výplatu činovného předem; bylo-li činovné v příslušném čtvrtletí zastaveno z jiného důvodu než pro úmrtí oficiantovo, musí oficiant nahraditi měsíční částky vyplacené před nastavší splatností.

(3) Pojistné podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., se vyměří ze služebního platu, přídavků na děti a doplňovacího přídavku ženatých (§§ 95 a 96). Měsíční částka příspěvku připadající na zaměstnance se zaokrouhlí, pokud není vyjádřena v korunách bez haléřů, na nejbližší nižší částku v korunách, přesahuje-li tuto částku nejvýše o 50 haléřů, jinak pak na nejbližší vyšší částku v korunách. Zaměstnavatel hradí stejnou částku pojistného.

(4) Úhrn ročních částek příspěvků, které se podle platných předpisů vybírají srážkou ze služebního platu, pokud není vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není dělitelný dvanácti, budiž zaokrouhlen na nejbližší nižší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

(5) Není-li roční částka daně z příjmu připadající na služební příjem vyjádřena v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelná dvanácti, sníží se na nejbližší nižší částku v korunách, dělitelnou dvanácti.

(6) Zaměstnanci jsou osvobozeni od povinnosti platiti taxy a poplatky z propůjčení služebního místa a kolkové poplatky z kvitancí na předem stanovené stálé služební příjmy.

(7) Zaměstnanci jsou povinni platiti ze svého daň z příjmu, připadající na jejich služební příjmy.

§ 33.

S r á ž k y.

Z měsíčních částek služebních příjmů se srazí kromě veřejných dávek, které se vybírají srážkou, dále nároků, pro které bylo vyloženo soudní opatření zajišťovací nebo exekuce, nebo pro které bylo učiněno pravoplatné opatření jakýmkoli právním jednáním:

1. Náhrady ze služebního poměru (§ 19, odst. 3.);
2. pensijní příspěvky (§ 57);
3. pojistné podle §u 32, odst. 3.;
4. případné zvláštní příspěvky podle § 58 v povolených měsíčních splátkách;
5. peněžité pokuty (§ 47, odst. 2., I., čís. 3.);
6. přeplatky na služebních příjmech;
7. splátky na zálohy na služné (§ 37) v povolených měsíčních částkách.

§ 34.

N a t u r á l n í p ř í j m y.

(1) Zvláštní vládní nařízení určí, zda, v jaké míře a za jakých předpokladů přísluší zaměstnanci nárok na služební nebo naturální byt, případně na ekvivalent za něj nebo na jiné naturální příjmy. Zaměstnanec jest povinen přiměřenou náhradou za naturální byt, případně za jiné naturální příjmy.

(2) Pokud vládní nařízení zmíněné v odstavci 1. nebude vydáno, zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

§ 35.

N á h r a d a s l u ž e b n í c h v ý l o h.

(1) Zvláštním vládním nařízením se upraví nárok na náhradu služebních výloh — zejména při úředních výkonech mimo úřad (služebních cestách, komisích, substitucích, dočasném přidělení a pod.), jakož i při cestách, za něž se poskytují náhrady podle obdoby předpisů platných pro služební cesty, při přeložení, stěhování — jakož i veškeré otázky s tím související.

(2) Pokud vládní nařízení zmíněné v odstavci 1. nebude vydáno, zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

§ 36.

S l u ž e b n í p ř í d a v k y.

Vláda určí, zda a za jakých podmínek a v jaké míře mohou býti přiznány zaměstnancům vzhledem k zvláštní povaze služby služební nebo jiné přídávky.

§ 37.

Z á l o h a n a s l u ž n é.

(1) Oficiantu, který skutečně ztrávil ve vlastnosti oficianta dobu alespoň pěti roků, může býti, ocitl-li se neštěstím nebo nemocí beze své viny v tísní, povolena bezúročná nejdéle do dvou roků splatná záloha na služné až do výše tříměsíční částky služného pod podmínkou, že při výpovědi nebo zrušení služebního poměru může býti nesplacená část zálohy odečtena také od pensijních příspěvků, které případně mají býti vráceny (§ 66).

(2) Větší výhody při povolování záloh mohou býti poskytnuty jen se souhlasem ministerstva financí, kterému jest v těchto případech též zůstaveno stanovit způsob a podmínky splácení, jakož i potřebná zajišťovací opatření. Totéž platí, má-li býti záloha povolena oficiantu, který se ocitl beze své viny v tísní z jiného než v předchozím odstavci uvedeného důvodu.

§ 38.

V o j e n s k á s l u ž b a.

(1) Nárok a výměra služebních platů zaměstnanců, kteří byli povoláni k výkonu činné vojenské služby, řídí se obdobou předpisů platných pro státní pragmatikální zaměstnance.

(2) Oficiantům zůstane po dobu zákonné presenční služby vojenské zachováno služební místo, nastoupí-li opět civilní službu nejdéle do 15 dnů po skončení vojenské službě presenční.

(3) Po dobu cvičení ve zbrani se zachovává zaměstnanci služební místo, nastoupí-li opět civilní službu neprodleně po skončeném cvičení ve zbrani.

§ 39.

S l u ž e b n í p ř e k á ŝ k y.

(1) Nastala-li u zaměstnance služební překážka nemocí, úrazem nebo policejními zdravotními předpisy odůvodněná a řádně prokázaná, vyplácí se služební plat po dobu jejího trvání, nejdéle však po dobu jednoho roku.

(2) Doba jednoho roku se počítá podle zásad platných pro nemocenské pojištění; onemocněl-li zaměstnanec, jemuž byl poskytován služební plat podle předchozího odstavce, nejpozději do osmi týdnů poté, kdy uzdraviv se nastoupil službu, poznovu touže nemocí, jest toto onemocnění, pokud jest spojeno s neschopností k práci, považovati za pokračování onemocnění dřívějšího.

§ 40.

Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství.

(1) Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství platí za odůvodněnou, a to až do tří měsíců obvyklých den porodu. Důvod takové nepřítomnosti musí zaměstnankyně bez vyzvání neprodleně oznámiti svému služebnímu úřadu; jest povinna, aby se na úřední vyzvání podrobila prohlídce úředním lékařem.

(2) Za dny nepřítomnosti ve službě pro těhotenství nebo mateřství, pokud tato nepřítomnost nepřesahuje tři měsíců, přísluší zaměstnankyni jen služné a případně příspěvek povolený podle § 26, odstavec 7; nedosahuje-li služné s tímto příspěvkem částky 80% služebních příjmů, přísluší jí doplatek na tuto částku. Pro dobu přesahující tři měsíce může být povolena jen bezplatná dovolená.

(3) Toliko doba nepřítomnosti zmíněná v 1. odstavci se včítá pro zvýšení služného i pro nabytí nároku na výslužné a pro jeho výměru. Za tuto dobu zůstává beze změny povinnost platiti pensijní příspěvek.

§ 41.

Přeložení.

(1) Zaměstnanec může být přeložen k jinému úřadu (ústavu) v témže nebo jiném oboru státní správy.

(2) Při přeložení do jiného služebního působiště budiž, pokud to služba připouští, vzat ohled na osobní poměry zaměstnancovy.

Ukončení služebního poměru.

§ 42.

(1) Služební poměr zaměstnanců končí:

a) Ztrátou československého státního občanství,

b) výpovědí (§ 43),

c) zrušením pro neschopnost ke službě nebo jiné služební překážky (§ 44) nebo zrušením

z důvodu, že zaměstnanec nenastoupil včas civilní službu v případech §u 38, odst. 2 a 3,

d) propuštěním (§ 52 a § 53),

e) vzdáním se služby (§ 45),

f) přestupem do jiného státního služebního poměru,

g) úmrtím.

(2) Služební poměr pomocníka končí též

a) uplynutím doby, na kterou byl služební poměr sjednán,

b) nastoupením vojenské presenční služby, trvala-li déle než deset týdnů.

§ 43.

(1) Zaměstnavatel i zaměstnanec může služební poměr kdykoli vypovědět, aniž uvede důvodů.

(2) Nebylo-li jinak smluveno, činí výpovědní lhůta pro zaměstnavatele u pomocníků, kteří nejsou ještě tři měsíce ve službě, čtrnáct dnů, u ostatních pomocníků jeden měsíc. Pro pomocníka činí výpovědní lhůta čtrnáct dnů.

(3) U oficiantů nechť zaměstnavatel omezi výpověď na případy, ve kterých podle jeho názoru důležitý služební zájem vyžaduje, aby byl služební poměr zrušen. Výpovědní lhůta činí pro zaměstnavatele tři měsíce, pro oficianta jeden měsíc. Při výpovědi se zrušuje služební poměr koncem měsíce, ve kterém výpovědní lhůta uplyne. Před koncem měsíce, ve kterém výpovědní lhůta uplyne, nesmí oficiant bez výslovného svolení zaměstnavatele opustiti službu.

§ 44.

Trvá-li služební překážka uvedená v § 39 jeden rok, budiž služební poměr bez újmy případných nároků na odpočivné (zaopatřovací) platy (díl II. části první) bez dalšího zrušen.

§ 45.

(1) Prohlášení, že zaměstnanec se vzdává služby, buď podáno písemně, a je k jeho účinnosti třeba, aby bylo úřadem přijato.

(2) Prohlášení smí být odmítnuto, je-li zaměstnanec v disciplinárním vyšetřování nebo má-li peněžité závazky ze služebního poměru.

(3) Vzdáním se služby zřiká se zaměstnanec úředního titulu (služebního označení), platů a všech jiných ze služebního poměru vznikajících práv pro sebe a své příslušníky.

§ 46.

(1) Při zrušení služebního poměru vydá úřad zaměstnanci zprošťovací listinu. V této listině budiž uvedena doba a druh jeho zaměstnání, dále způsob, jakým služební poměr byl zrušen; byl-li však služební poměr zrušen propuštěním (§§ 52 a 53) nebo pro neschopnost ke službě (§ 44), nesmí se o tom ve zprošťovací listině činiti zmínka.

(2) Výhrada nabytých čák podle § 67 budiž ve zprošťovací listině uvedena.

Jak se stíhá porušení služebních povinností.

§ 47.

Služební tresty.

(1) Zaměstnancům, kteří svým jednáním ve službě nebo svým osobním chováním ve službě nebo mimo ni poruší povinnosti vyplývající ze služebního poměru, budou uloženy služební tresty.

(2) Porušení povinností bude stíháno pořádkovými tresty nebo disciplinárními tresty podle toho, jde-li o nesprávnost, nebo je-li porušení povinností služebním přečinem, který dlužno vzhledem ke způsobu, míře, opakování a k jiným přitěžujícím okolnostem trestati přísněji.

I. Pořádkové tresty jsou:

1. Ústní výstraha;
2. písemná výstraha;
3. peněžitá pokuta, která však nesmí v jednotlivém případě převyšovati třicátý díl měsíční částky služného a v témže měsíci nesmí býti uložena častěji než třikrát;
4. ztráta částek služebního platu připadajících na dny neospravedlněného vzdálení se služby, zvláště též na dny nedostatečně omluveného překročení dovolené.

II. Disciplinární tresty jsou:

1. Písemná důtka;
2. vyloučení zvýšení služného na dobu jednoho až nejvýše šesti pololetí;
3. snížení služného nejvýše o 25% na dobu jednoho až nejvýše šesti pololetí, při čemž tato doba se nezapočítává pro zvýšení služného;
4. přeložení do výslužby s výslužným nejvýše o 25% zmenšeným, má-li zaměstnanec aspoň deset roků započitatelných pro nárok na výslužné; takové přeložení na odpočinek z trestu může se státi na určitý čas, při čemž platí předpisy § 19 odst. 8 a § 69 číslo 4, nebo na trvalo;

5. propuštění (§ 52), jež má za následek ztrátu služebního místa a všech nároků odpočívých a zaopatřovacích pro zaměstnance a jeho příslušníky.

(3) Několik disciplinárních trestů nelze současně uložit; disciplinární trest nevylučuje však současný trest pořádkový.

Ř í z e n í.

§ 48.

a) Při pořádkových trestech.

Pořádkové tresty ukládá bezprostřední představený nebo přednosta služebního, příp. nadřízeného úřadu. Před trestním opatřením budiž zaměstnanci dána příležitost, aby se ospravedlnil z nesprávnosti jemu za vinu kladené.

§ 49.

b) Při disciplinárních trestech.

(1) Disciplinární tresty ukládá příslušný úřad (§ 107).

(2) Vyšetřování se koná ústně; zahájí je zpravidla přednosta služebního úřadu (jeho zástupce) a provede je sám nebo vyšetřujícím komisařem, jím k tomu určeným; orgán povolaný rozhodovati v tomto disciplinárním případě může však určití úředníka, kterému má býti svěřeno provedení disciplinárního vyšetřování.

(3) O ústním jednání se sepíše protokol.

(4) Obviněnému buď přesně naznačen služební přečin jemu za vinu kladený a budiž mu dána příležitost, aby se v každém bodu obvinění ospravedlnil. Bezprostředně po sepsání jeho výpovědi budiž mu zápis přečten a poskytnuta mu tím možnost oprav a doplňků. Po skončeném vyšetřování buďtež předloženy spisy příslušnému úřadu, aby rozhodl.

(5) Vyhne-li se zaměstnanec úmyslně výslechu, může býti uložen disciplinární trest i bez jeho slyšení.

(6) Nález bude dodán obviněnému písemně.

(7) Obviněný může proti nálezu ve lhůtě 15 dnů, počínající dnem následujícím po jeho doručení, podati služební cestou stížnost k ústřednímu úřadu. Tato stížnost má odkladný účinek.

§ 50.

c) Společná ustanovení.

Každý pořádkový nebo disciplinární trest budiž zapsán do služebního výkazu; tento zá-

pis může býti se svolením ústředního úřadu vymazán po třech rocích, choval-li se zaměstnanec bezvadně.

§ 51.

S u s p e n s e.

(1) Suspendován budiž zaměstnanec:

1. proti němuž bylo zavedeno přípravné vyšetřování pro zločin nebo pro jiný trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti, nebo

2. na nějž uvalena byla vyšetřovací vazba pro trestný čin, nebo

3. na jehož jmění uvalen byl konkurs.

(2) Suspense může býti vyslovena i tehdy, když proti zaměstnanci bylo zavedeno přípravné vyšetřování pro jiný trestný čin, nebo když vzhledem k jeho chování bezpečnost nebo vážnost úřadu nebo služební zájem vyžadují, aby byl odstraněn.

(3) O okolnostech, které zavdaly podnět k suspensi, budiž, nenastane-li podle § 53 propuštění bez disciplinárního řízení, zavedeno vždy také disciplinární vyšetřování.

(4) Suspensi vysloví orgán, jemuž přísluší vynést disciplinární nálezh; v naléhavých případech může však také přednosta služebního úřadu vysloviti suspensi, k níž musí si dodatečně vyžádati schválení orgánu, zmíněného v předchozí větě.

(5) Suspense končí dnem, kterým disciplinární nálezh byl doručen, zní-li však nálezh na přeložení do výslužby nebo na propuštění, dnem, kterým toto rozhodnutí nabylo moci práva. Suspense však může býti zrušena dříve, není-li již důvodů pro její další trvání.

(6) Po dobu suspense může úřad suspendovanému oficiantu snížit služební příjmy až na polovinu.

(7) Zní-li disciplinární nálezh na mírnější disciplinární trest nežli na propuštění nebo na přeložení do výslužby, a jsou-li tu okolnosti zřetele hodné, může se dodatečně povolit úplné nebo částečné vyplacení zadržené části služebního platu. Nebyl-li obviněný ani trestním soudem uznán vinným ani disciplinárně potrestán, budiž suspense zrušena se zpětnou účinností a rozdíl mezi plným a sníženým služebním platem dodatečně vyplacen.

§ 52.

D i s c i p l i n á r n í p r o p u š t ě n í.

(1) Propuštění může býti vysloveno na základě disciplinárního řízení pro hrubá poru-

šení služebních povinností, jakož i pro takové skutky, pro něž zaměstnanec se stane nehodným důvěry, nebo pro něž jeho ponechání ve službě se nesrovnává se zájmy služebními nebo s vážností úřadu.

(2) Za těžké porušení služebních povinností pokládá se zejména, když zaměstnanec se protiví nebo je neposlušen ve službě, odepře konati službu, opomene povinnou úctu k představeným, přijme nebo požaduje dary nebo jiné výhody vzhledem ke svým služebním výkonům, je ve službě opilý, lehkovážně se zadlužuje, hrubě porušuje povinnost úřední mlčenlivosti.

§ 53.

P r o p u š t ě n í b e z d i s c i p l i n á r n í h o
ř í z e n í.

(1) Zaměstnanci, kteří byli uznáni vinnými zločinem nebo kteří byli pro jiný trestný čin soudem odsouzeni k trestu na svobodě alespoň šestiměsíčnímu, jsou dnem, kterým rozsudek nabylo moci práva, propuštěni.

(2) Objeví-li se dodatečně, že zaměstnanec byl ustanoven na základě neplatných dokladů nebo nesprávných údajů, nebo podařilo-li se mu jinak dosíci služebního místa, ač nesplnil některou z podmínek předepsaných v § 7 nebo nebyl podle § 8 dispensován, může býti bez dalšího propuštěn, jakmile tato okolnost vyjde na jevo.

(3) Propuštění má za následek ztrátu služebního místa a všech nároků odpočivných a zaopatřovacích pro zaměstnance a jeho příslušníky.

(4) Proti opatřením podle odstavce 1. nebo 2. může zaměstnanec podati stížnost k ústřednímu úřadu; stížnost nemá odkladného účinku. Nebude-li propuštění uznáno správným, bude-li však rozvázání služebního poměru schváleno, vyplatí se zaměstnanci služební plat příslušející za dobu výpovědní lhůty.

D í l I I.

O d p o č i v n é a z a o p a t ř o v a c í p l a t y z a m ě š t n a n c ů
a j e j i c h p o z ů s t a l ý c h.

§ 54.

N á r o k n a s t á t n í o d p o č i v n é a z a
o p a t ř o v a c í p l a t y.

Zaměstnanci, kteří odešli do výslužby za účinnosti tohoto nařízení, pozůstali po těchto zaměstnancích a po zaměstnancích, kteří zemřeli v činné službě za jeho účinnosti, mají nárok na odpočivné a zaopatřovací platy podle

tohoto nařízení. Pro tyto osoby pozbývají platnosti dosavadní ustanovení o zaopatřovacích platech a drahotných přídavicích k nim.

§ 55.

Druhy odpočivných a zaopatřovacích platů.

(1) Odpočivné platy jsou:

- a) výslužné;
- b) odbytné.

(2) Zaopatřovací platy jsou:

- a) vdovská pense;
- b) příspěvky na výchovu;
- c) sirotčí pense;
- d) úmrtné.

1. Odpočivné platy.

§ 56.

Služební doba započitatelná pro odpočivné platy.

(1) Pro nárok na odpočivné platy uvedené v § 55, odst. 1. jest zásadně započitatelná toliko služební doba ztrávená bez přerušení po 31. prosinci 1925 ve vlastnosti zaměstnance, pokud byly za ni placeny pensijní příspěvky předepsané v § 57, s připočtením doby započitatelné do účinnosti tohoto nařízení podle dosavadních předpisů.

(2) Je-li zaměstnanec povolán k zákonné vojenské presenční službě, započte se mu bez zaplacení pensijního příspěvku doba této služby odsloužené za účinnosti tohoto nařízení.

§ 57.

Pensijní příspěvek.

(1) Zaměstnanci jsou povinni platiti pensijní příspěvek ve výši 6% pensijní základny (§ 62).

(2) Pensijní příspěvek se sráží v měsíčních částkách ze služebního platu. Přísluší-li služební plat jen za část měsíce, sráží se příspěvek za každý den jednou třicetinou měsíční částky pensijního příspěvku.

(3) Pensijní příspěvek jsou povinni platiti zaměstnanci v činné službě, dokud nedosáhli nároku na plné výslužné beze zřetele k době připočtené pro vyměření výslužného z titulu civilní a vojenské služby za světové války. Zaměstnanci, kteří dosáhli takového nároku na

plné výslužné, jsou povinni platiti pensijní příspěvek pouze ze zvýšení pensijní základny, kterého nabyli po účinnosti tohoto nařízení.

§ 58.

Započtení služební doby ztrávené ve vlastnosti pomocníka a vojenské presenční služby.

Zvláštní příspěvek.

(1) Na žádost může býti zaměstnancům povoleno, zaplatí-li zvláštní příspěvek, úplné nebo částečné započtení těchto služebních dob pro odpočivné platy:

a) služební doby ztrávené ve vlastnosti pomocníka před 1. lednem 1926, pokud byla tato doba podle dosavadních předpisů započitatelná pro vyměření platů;

b) vojenské presenční služební doby odsloužené před 1. lednem 1926, jestliže povolání k vojenské presenční službě způsobilo podle platných předpisů zrušení služebního poměru a tato presenční služba není započitatelná již podle ustanovení odstavce 1 §u 56.

(2) Toto započtení platí pouze pro výměru odpočivných platů, nikoliv však pro nárok na ně.

(3) Za dobu, jejíž započtení bylo povoleno, zaplatí zaměstnanec příspěvek, který činí za každý započtený měsíc jednu dvanáctinu 6% nejnižší pensijní základny příslušné platové stupnice.

(4) Za dodatečné započtení mohou žádati zaměstnanci v den účinnosti tohoto nařízení již ustanovení do konce roku 1930, ostatní toliko v prvních pěti služebních rocích po prvním nebo opětovém ustanovení.

(5) Příspěvky se platí buďto najednou nebo k žádosti nejvýše v šedesáti měsíčních lhůtách. Započtení služební doby nabude však moci teprve po úplném zaplacení příspěvků.

(6) Nejsou-li v době, kdy zaměstnanec jest dán do výslužby, zaplacený ještě všechny příspěvky, může je tento zaplatiti najednou nebo postupně ve lhůtách; výslužné přiměřené započtení doby buď však poukázáno teprve od 1. dne měsíce, který následuje po úplném zaplacení.

(7) Při vystoupení ze služby bez nároku na výslužné nenabude moci započtení služební doby, avšak zaměstnanec nebo v případě jeho úmrtí jeho dědici mají nárok toliko na vrácení zaplacené částky, nedojde-li k převodu premiové rezervy.

(3) Pokud pomocnická doba odsloužená po 31. prosinci 1925 nebude započitatelná ani podle ustanovení § 56 ani důsledkem výhrady podle ustanovení § 67 a nebude podrobena předpisům upravujícím započtení služebních dob za převedenou premiovou rezervu, může ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí povolit její započtení a stanovit jeho podmínky.

§ 59.

Předpoklady pro nárok na výslužné.

(1) Zaměstnanci nabudou nároku na výslužné po deseti služebních rocích započitatelných podle § 56.

(2) Podmínkou nároku na výslužné jest vyjímajíc případy uvedené v § 61 úplná neschopnost ke službě. Průkaz neschopnosti ke službě buď podán výrokem úředního lékaře, který má podati dobré zdání, zdali vzhledem ku příčinám neschopnosti ke službě má býti nařízeno, aby byl zaměstnanec dán do trvalé výslužby nebo toliko do dočasné výslužby. Prohlídka úředním lékařem buď nařízena zpravidla teprve na žádost zaměstnavatele, může však býti nařízena také z úřední moci podle úvahy příslušného úřadu.

§ 60.

Neschopnost ke službě před uplynutím desetileté služební doby.

Zaměstnanci, kteří se stali neschopnými ke službě nemocí nebo poraněním, které si úmyslně nepřivodili, posuzují se, mají-li aspoň plných pět započitatelných roků skutečné služby, jako by byli skutečně odsloužili deset roků služby.

§ 61.

Přeložení do výslužby bez průkazu neschopnosti ke službě.

(1) Zaměstnanci, kteří dokonali 60. rok věku, mohou ke své žádosti býti dáni do trvalé výslužby bez průkazu neschopnosti ke službě.

(2) Rovněž v případech, ve kterých jest zaměstnanec dán do výslužby podle ustanovení § 47 odst. 2. II. č. 4, není neschopnost ke službě předpokladem nároku na výslužné.

§ 62.

Pensijní základna.

Odpočivné platy se vyměřují z pensijní základny. Pensijní základnu tvoří služné a přídavky, které jsou výslovně označeny jako započitatelné pro výměru výslužného.

§ 63.

Výměra výslužného.

(1) Výslužné [§ 55 odst. 1 písm. a)] činí po deseti započitatelných rocích 40% a za každý další rok 2% pensijní základny. Výslužné nesmí převyšovati pensijní základnu.

(2) Při výpočtu služební doby deseti nebo více roků čítají se zlomky posledního roku, pokud převyšují šest měsíců, za celý služební rok.

§ 64.

Nejnižší výměra výslužného.

(1) Nejnižší roční výměra normálního výslužného se stanoví v ročních částkách takto:

a) pro pomocníky

Při služební době započitatelné pro výměru výslužného	Nejnižší výměra výslužného v Kč
až včetně do 15 roků počínajíc 16. rokem až včetně do 21 roků	4500
počínajíc 22. rokem	5100
	6000

b) pro oficianty

Při služební době započitatelné pro výměru výslužného	Nejnižší výměra výslužného v Kč
až včetně do 12 roků počínajíc 13. rokem až včetně do 17 roků	5100
počínajíc 18. rokem až včetně do 22 roků	6000
počínajíc 23. rokem	7500
	8400

(2) Uvedené nejnižší částky se zvyšují u ženatého pomocníka o 600 Kč ročně, u ženatého oficianta o 1000 Kč ročně, přihlíží-li se podle předpisů pensijních při zaopatřovacích platbách k jeho manželce.

§ 65.

Odbytné při přeložení do výslužby.

(1) Zaměstnanci, kteří budou dáni do výslužby před dovršením deseti roků započitatelných pro nárok na výslužné, obdrží, nemají-li nároku na výslužné podle § 60, jednou pro vždy odbytné, které se vyměří za služební dobu až do pěti roků jednoduchou částkou pensijní základny a za služební dobu více než pěti roků dvojnásobnou částkou pensijní základny.

(2) Byl-li takový zaměstnanec reaktivován před uplynutím pěti roků, jest povinen vrátiti poměrnou část odbytného připadající na ještě neuplynulý díl pěti roků.

(3) Dojde-li však ku převodu premiové rezervy, ztenčí se tato vyplaceným odbytným v rozsahu pensijních příspěvků zaměstnancem zaplacených.

§ 66.

Vrácení pensijních příspěvků. Odbytné při výpovědi nebo služební překážce.

(1) Zaměstnanci, kteří ze služby vystoupí, mají nárok na vrácení zaplacených pensijních příspěvků,

a) skončí-li služební poměr podle § 42 odst. 1 písm. b) a c), a neobdrží-li zaměstnanec výslužné nebo odbytné podle § 65, nebo

b) skončí-li služební poměr podle § 42 odst. 1. písm. f), leč by šlo o případ upravený ustanovením článku I. § 1 nařízení veškerého ministerstva ze dne 25. ledna 1914, č. 20 ř. z.

(2) Zaměstnanci, kteří vystoupí ze služby následkem výpovědi zaměstnavatelovy nebo pro služební překážky a nemají nároku na výslužné nebo odbytné podle § 65, obdrží, bez újmy nároku na vrácení pensijních příspěvků, jednou pro vždy odbytné, které bude vyměřeno zpravidla čtvrtinou pensijní základny (§ 62), pro ty však, kteří vystoupí ze služby pro služební překážky se započitatelnou služební dobou více nežli deseti roků, polovicí pensijní základny (§ 62).

(3) Zaměstnankyně, jejíž služební poměr skončil výpovědí následkem sňatku, obdrží, má-li aspoň pět pro výměru výslužného započitatelných roků, jednou pro vždy odbytné polovicí pensijních příspěvků jí zaplacených.

(4) Od příspěvků vrácených podle předchozích ustanovení a vyplaceného odbytného odečtou se napřed náhrady ze služebního po-

měru, které tu snad jsou (§ 19, odst. 3., §§ 33 a 37).

(5) Nárok na vrácení pensijních příspěvků podle tohoto nařízení nelze uplatniti před uplynutím šesti měsíců ode dne skončení služebního poměru. Nárok zaniká, nastala-li zaměstnavateli povinnost vydati premiovou rezervu, jež se ztenčuje o částku, která byla na pensijních příspěvcích již dříve vyplacena.

§ 67.

Výhrada nabytých čák.

(1) Zaměstnanci, jejichž služební poměr skončí výpovědí zaměstnavatelovou nebo pro služební překážky (§§ 39 a 44), mohou, vzdají-li se nároku na vrácení pensijních příspěvků nebo na případné odbytné podle § 65, zachovati si pro případ svého opětného vstupu do svého dřívějšího služebního poměru nabyté čáky na výslužné a pro případ, že by se stali neschopnými ke službě nebo zemřeli nebyvše opětně ustanoveni, čáky, které měli v době skončení svého služebního poměru, pro sebe a pro své příslušníky.

(2) Prohlášení o výhradě musí býti učiněno písemně před vyhotovením zprošťovací listiny u úřadu (ústavu), který má vyhotoviti zprošťovací listinu.

(3) Výhrada nároků podle tohoto paragrafu pozbývá platnosti, musí-li zaměstnavatel vydati premiovou rezervu nositeli pojištění.

§ 68.

Počátek a trvání výslužného.

Výslužné počíná prvním dnem měsíce následujícího po zastavení služebního platu, pro zaměstnance, kteří nejsou v činné službě (§ 67), prvním dnem měsíce následujícího po zjištění neschopnosti ke službě úředním lékařem a trvá, nehledíc k výjimkám stanoveným v § 69, až do úmrtí a při dočasné výslužbě až do opětného nastoupení služby.

§ 69.

Zánik nároku na výslužné.

Nárok na výslužné zanikne:

1. Pozbyl-li zaměstnanec ve výslužbě československého státního občanství;

2. byl-li soudem uznán vinným zločinem nebo byl-li odsouzen pro jiný trestný čin k trestu na svobodě alespoň šestiměsíčnímu;

3. zdržuje-li se trvale v cizině bez povolení požívatí výslužného v cizině;

4. zpěčuje-li se zaměstnanec v dočasné výslužbě, ačkoli opět nabyt schopnosti ke službě, uposlechnouti vyzvání podle § 19, odst. 8., aby nastoupil opět službu;

5. vdá-li se zaměstnankyně v dočasné výslužbě do roka ode dne, kdy byla dána do výslužby. V tomto případě náleží jí odbytné jednorozhodčí částkou výslužného.

2. Zaopatřovací platy.

a) Vdovská pense.

§ 70.

Předpoklady pro nárok na vdovskou pensi.

(1) Vdova po oficiantu, který zemřel v činné službě nebo v době úmrtí již měl výslužné podle tohoto nařízení, má nárok na vdovskou pensi, jestliže

1. manželství bylo podle československého práva platně uzavřeno v činné službě nebo před ní;

2. muž v době uzavření sňatku ještě nepřekročil 60. rok věku, případně jestliže manželství po 60. roce věku mužova uzavřené trvalo ještě po čtyři roky nebo v něm bylo zplozeno dítě, a

3. vdova až do smrti mužovy s ním žila v manželském společenství nebo bylo-li manželství soudně rozsudkem rozvedeno, avšak nikoli vinou manželčinou.

(2) Vdova po pomocníku má nárok na vdovskou pensi za těchto podmínek jen tehdy, měl-li již pomocník sám nárok na výslužné podle tohoto nařízení.

(3) Za okolností zvláštního zřetele hodných může ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí povolit zaopatřovací plat zcela nebo z části vdově, se kterou zaměstnanec vstoupil do manželství teprve ve výslužbě anebo v činné službě po 60. roce věku.

§ 71.

Výměra vdovské pense.

Vdovám po zaměstnancích přísluší pense v této výměře:

1. Neměl-li manžel ještě nárok na výslužné (§§ 59 a 60) a zemřel-li v činné službě, ve výši 40% pensijní základny,

2. jinak ve výši dvou třetin normálního výslužného, jež měl manžel anebo na něž by měl nárok, nejméně však 40% a nejvýše 50% pensijní základny.

§ 72.

Podmínky nároku družky na zaopatřovací plat.

(1) Není-li oprávněné vdovy, náleží zaopatřovací plat ve výši vdovské pense nemajetné družce až do jiného zaopatření, žila-li se zaměstnancem ve společné domácnosti až do jeho smrti nepřetržitě nejméně po dobu pěti let, z nich aspoň po dva roky za jeho činné služby, a měla-li s ním v této nepřetržité době dítě.

(2) Ostatně platí pro vznik a trvání tohoto nároku stejné předpisy jako pro vdovy.

§ 73.

Nejnižší výměra vdovské pense.

(1) Nejnižší roční výměra normální vdovské pense se stanoví v ročních částkách takto:

a) pro vdovy po pomocnících:

Při služební době započitatelné pro výměru výslužného	Nejnižší výměra vdovské pense v Kč
až včetně do 15 let	3900
počínajíc 16. rokem až včetně do 21 let	4200
počínajíc 22. rokem	4500

b) pro vdovy po oficiantech:

Při služební době započitatelné pro výměru výslužného	Nejnižší výměra vdovské pense v Kč
až včetně do 12 let	4500
počínajíc 13. rokem až včetně do 17 let	4800
počínajíc 18. rokem až včetně do 22 let	5100
počínajíc 23. rokem	5400

(2) Vdovská pense se vyměřuje z výslužného, které by manželovi náleželo podle pensijních předpisů bez ohledu na nejnižší výměru stanovenou v § 64; nedosahuje-li však takto vyměřená vdovská pense nejnižší výměry v 1. odstavci stanovené, zvýší se na tuto nejnižší výměru.

§ 74.

Počátek a trvání vdovské pense.

(1) Vdovská pense počíná prvním dnem následujícím po dni, kterým byla zastavena výplata služebního platu nebo výslužného manžela.

(2) Nárok na vdovskou pensi zanikne:

1. v případech § 69, č. 1 až 3, uvedených;

2. opětným provdáním oprávněné vdovy, v kterémžto případě jest vdova oprávněna ve lhůtě jednoho roku žádati buďto za odbytné jednoroční částkou pense nebo si vyhraditi vdovskou pensi pro případ, že by opětně odověla.

b) *Příspěvky na výchovu.*

§ 75.

(1) Manželským nebo pozdějším sňatkem legitimovaným, nemanželským a adoptovaným dětem po mužských zaměstnancích, jakož i schovancům náleží, pokud jsou nezaopatřeni, příspěvek na výchovu ve výši jedné pětiny vdovské pense (§§ 71 a 73) pro každé z nich a to:

1. pro dcery nejdéle do dokonání 24. roku věku,

2. pro syny nejdéle do dokonání 21. roku, studují-li s řádným prospěchem, až do dokonání 24. roku.

(2) Předpokladem nároku jest dále:

1. u dětí adoptovaných a schovanců, že zaměstnanec je adoptoval nebo přijal za schovance ještě v činné službě, že je úplně vydržoval až do své smrti, že dítě jest a zůstává nemajetno,

2. u dětí nemanželských, že jsou a zůstávají nemajetny a že buď žily se zaměstnancem až do jeho smrti v jeho domácnosti nebo byly ještě za činné služby jeho zplozeny a otcovství bylo soudně zjištěno nebo mimosoudně uznáno.

(3) Po uvedené době může se příspěvek na výchovu zcela nebo zčásti povolit všem uvedeným dětem jenom, jsou-li nemajetny a jsou-li nad to pro těžkou tělesnou nebo duševní chorobu úplně neschopny samostatně si opatřiti výživu.

(4) Jsou-li děti v zaopatření vdovy, vyplácí se příspěvek na výchovu vdově, jinak zákoným zástupcům dětí, jsou-li děti zletilé, jim samým.

(5) Souhrn příspěvků na výchovu pro všechny děti nesmí převyšovati vdovskou pensi. Souhrn vdovské pense a příspěvků na výchovu nesmí dohromady převyšovati výslužné zaměstnance ve výslužbě zemřelého.

(6) Tato ustanovení platí pro děti (odstavec 1.) po pomocníku jen tehdy, měl-li již pomocník sám nárok na výslužné podle tohoto nařízení.

§ 76.

(1) Příspěvek na výchovu počíná dnem následujícím po dni, kterým byla zastavena výplata služebního platu nebo výslužného otcova.

(2) Pro zánik platí kromě okolností uvedených v předchozím paragrafu i ustanovení § 74.

(3) Zanikly-li příspěvky na výchovu proto, že zanikla podle § 74 vdovská pense, obdrží oprávněné děti, které tu jsou, sirotčí pensi podle ustanovení § 77.

c) *Sirotčí pense.*

§ 77.

(1) Nezaopatřeným dětem po mužských zaměstnancích úplně osiřelým nebo jim na roveň postaveným přísluší a v případech § 75, odst. 3 může se povolit na dobu uvedenou v témže paragrafu sirotčí pense v celkové částce jedné poloviny normální vdovské pense, kterou jejich matka nebo nevlastní matka měla, případně na kterou by byla měla nárok.

(2) Převyšoval-li by však úhrn normálních příspěvků na výchovu, který by byl podle § 75 náležel matce, sirotčí pensi, poukáže se rozdíl jako přídavek k sirotčí pensi podle hlav, a to tím způsobem, že kdykoliv některé dítě pozbude nároku na pensi, srazí se částka příspěvku na výchovu, který na toto dítě připadá, a to potud, až onen rozdíl zcela zmizí a zbude toliko sirotčí pense.

(3) Sirotčí pense i s přídavky nesmí nikdy býti vyšší, nežli vdovská pense podle § 71 nebo § 73.

(4) Na děti zmíněné v § 75, odst. 2., se ustanovení tohoto paragrafu nevztahují. Jsou-li tu vedle těchto dětí též děti manželské, mající nárok na sirotčí pensi, nesmějí příspěvky na výchovu dětí zmíněných v § 75, odst. 2, se sirotčí pensí a přídavky těchto převyšovati hranici uvedenou v předchozím odstavci.

(5) Mají-li nebo získají-li děti zmíněné v § 75, odst. 2. ještě jiný nárok na příspěvek na výchovu, sirotčí pensi nebo jiný důchod ze státní pokladny, nebo z jiných prostředků veřejných, započte se tento důchod do příspěvku na výchovu, jenž dítěti náleží podle tohoto nařízení.

(6) Příspěvky na výchovu a sirotčí pense mohou býti povoleny dětem i v případech § 70, odst. 3.

§ 78.

(1) Sirotčí pense počíná prvním dnem měsíce následujícího po zastavení vdovské pense, případně, není-li tu oprávněné vdovy, prvním dnem následujícím po dni, kterým byla zastavena výplata služebního platu nebo výslužného otcova.

(2) Pro zánik nároku platí kromě okolností uvedených v § 77 i ustanovení § 69 se změnami, které se podávají z povahy těchto zaopatřovacích platů.

§ 79.

Úplně osiřelé děti po zaměstnankyních mají nárok na sirotčí pensi ve výměře a za podmínek platných pro poskytování sirotčích pensí po mužských zaměstnancích, není-li tu osoby k jejich výživě povinné a schopné. Mají-li tyto děti ještě jiný nárok na státní nebo nestátní veřejné zaopatřovací platy, krátí se o ně tato sirotčí pense.

d) Úmrtné.

§ 80.

(1) Pozůstalým po zaměstnanci zemřelém v činné službě nebo na odpočinku náleží — bez újmy jinakých zaopatřovacích nároků — úmrtné čtvrtinou pensijní základny (§ 62), případně trojnásobnou částkou měsíčního výslužného zemřelého.

(2) Úmrtné náleží vdově. Zanechali-li manželé společenství manželského, nepřísluší úmrtné vdově, leč že by manželé žili odděleně jen za příčinou výchovy dětí, ze zdravotních ohledů, z hospodářských nebo podobných důvodů, které neležely v jejich osobních stycích.

(3) Není-li oprávněné vdovy, náleží úmrtné nerozdílnou rukou nejprve manželským potomkům, kteří byli v péči zemřelého, a není-li těchto, těm manželským potomkům, kteří zaplatili z vlastních peněz náklady na pohřeb stavu přiměřený, nebo — bylo-li jinak o pohřeb postaráno — ošetřovali zemřelého v jeho poslední nemoci před smrtí.

(4) Ustanovení 3. odstavce platí obdobně ve prospěch zákonných dědiců po svobodném neb ovdovělém bezdětném zaměstnanci.

(5) Ve všech jiných případech může býti úmrtné zcela nebo z části povoleno osobám, které prokazatelně ze svých peněz zaplatily náklady na pohřeb nebo ošetřovaly zemřelého v jeho poslední nemoci před smrtí.

3. Různá ustanovení.

§ 81.

(1) Mužským zaměstnancům ve výslužbě přísluší výchovné, přídavky na děti a doplňovací přídavek ženatých v té míře a potud, pokud by jim příslušely za činné služby.

(2) Vdově přísluší ke vdovské pensí přídavek ve výši doplňovacího přídavku pro ženaté, který příslušel jejímu manželovi v době úmrtí.

(3) Vdovám přísluší k vdovským pensím výchovné a přídavky na děti v té výši a potud, pokud by příslušely manželovi za činné služby. Stejně výchovné a přídavky na děti přísluší k sirotčí pensí úplně osiřelých sirotek po mužských zaměstnancích případně k sirotčí pensí podle § 79, pokud by příslušely otcí za činné služby.

§ 82.

(1) Celkové odpočivné příjmy oficiantovy nesmějí býti nižší, než jaké by mu příslušely podle dosavadních předpisů s vyloučením ustanovení §u 13 vládního nařízení ze dne 8. února 1923, č. 33 Sb. z. a n., kdyby byl odešel do výslužby v den před účinností nařízení.

(2) Celkové zaopatřovací příjmy vdovy po případě sirotek nesmějí býti nižší, než jaké by příslušely podle dosavadních předpisů s vyloučením ustanovení §u 13 vládního nařízení číslo 33/1923 Sb. z. a n., kdyby byl manžel (otec) zemřel den před účinností nařízení.

(3) Zmenší-li se počet oprávněných rodinných příslušníků, k němuž jest podle předchozích odstavců přihlížeti při určení celkových odpočivných nebo zaopatřovacích příjmů, určí se tyto podle změněného rodinného stavu.

(4) Rozdíl, o který jsou uvedené celkové příjmy větší než celkové příjmy odpočivné nebo zaopatřovací, příslušející podle tohoto nařízení, náleží jako přídavek k odpočivným nebo zaopatřovacím platům.

§ 83.

Pro kumulaci odpočivných a zaopatřovacích platů platí ustanovení §§ 17 až 22 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., s tím, že snížení odpočivného nebo zaopatřovacího platu nenastává u pensistů, kteří při odchodu do výslužby již měli nárok na přeložení do výslužby bez průkazu nezpůsobilosti (§ 162 platového zákona), pokud nejde o reaktivaci, kdy dosavadní výslužné zaniká.

§ 84.

(1) Požívá-li zaměstnanec ve výslužbě nebo pozůstalí renty z úrazového pojištění (zaopatření), krátí se

a) výslužné o částku, o kterou úrazový důchod s výslužným jest vyšší než nejvyšší pensijní základna, které by zaměstnanec bez dalšího povýšení dosáhl,

b) zaopatřovací platy pozůstalých o částku, o kterou úrazový důchod se zaopatřovacími platy jest vyšší než jeden a půl násobek zaopatřovacích platů.

(2) Jedna třetina výslužného nebo zaopatřovacích platů zůstává v každém případě nezkrácena.

(3) Je-li zraněný po skončeném léčení následků úrazu tak bezmocný, že potřebuje cizí péče a ošetřování, nekrátí se výslužné vůbec.

(4) V ostatních případech může ústřední úřad povolit, aby se výslužné krátilo v menší míře než podle odstavce 1., písm. a), jde-li o následky úrazu zvláště těžké.

§ 85.

Poživatelé odpočivných a zaopatřovacích platů stanovených tímto nařízením jsou povinni platiti ze svého daň z příjmu.

§ 86.

(1) Opakující se odpočivné a zaopatřovací platy se vyplácejí v měsíčních předem splatných lhůtách.

(2) O potvrzení bydliště, života, vdovského stavu, u sirotků svobodného stavu a nezaopatřenosti platí všeobecné pensijní předpisy.

§ 87.

(1) Pokud v jednotlivých případech není v tomto nařízení předpisu pro posouzení odpočivných nebo zaopatřovacích nároků, platí obdobně předpisy pro státní pragmatikální zaměstnance.

(2) O srážkách z odpočivných a zaopatřovacích platů platí obdobně ustanovení § 33.

Č Á S T D R U H Á.

Pomocní kancelářští úředníci ve veřejnoprávním poměru.

§ 88.

(1) Kancelářští oficianti (vrchní kancelářští oficianti), kteří nebyli podle § 7, odst.

7. platového zákona ustanovení kancelářskými úředníky, stávají se po uspokojivé nepřerušené desetileté službě započitatelné ve vlastnosti oficianta pomocnými kancelářskými úředníky ve veřejnoprávním poměru.

(2) Pomocní kancelářští úředníci zůstávají na systemisovaných služebních místech, která zaujímají jako oficianti.

§ 89.

(1) Státní služební poměr pomocných kancelářských úředníků (§ 7 služební pragmatiky) počíná dnem po dovršení služby stanovené v předchozím paragrafu.

(2) Pomocní kancelářští úředníci jsou co do služebního poměru postaveni na roven úředníkům podléhajícím služební pragmatice.

(3) V důsledku toho platí pro ně ustanovení §§ 4, 13, 14 až 29, 31 až 35, 37 až 39, 43, 44, 67, 70 až 155 služební pragmatiky ve znění nyní platném i se změnami a doplňky vyplývajícími z platového zákona, jakož i všech pozdějších zákonů upravujících služební poměry státních pragmatikálních úředníků.

(4) Ustanovení §u 42 služební pragmatiky o dovolené platí pro ně s tím, že nejmenší míra dovolené činí tři týdny.

(5) Pomocní kancelářští úředníci jsou oprávněni ke svému úřednímu titulu kancelářského oficianta nebo vrchního kancelářského oficianta (§ 6) připojití označení „pomocný kancelářský úředník“.

§ 90.

Ustanovení první části tohoto nařízení platí pro pomocné kancelářské úředníky, pokud obsahují předpisy o úpravě platových poměrů zaměstnanců. Jsou to §§ 22 až 37, 38, odst. 1, 39 a 40, dále ustanovení dílu II. části první s výjimkou §§ 59, odst. 2, 61, 66 a 67.

Č Á S T T Ř E T Í.

Přechodná ustanovení.

1. Převod do nových platů.

§ 91.

Do nových platů podle tohoto nařízení se převedou kancelářští pomocníci, kancelářští oficianti a vrchní kancelářští oficianti ustanovení na základě nařízení veškerého ministerstva ze dne 25. ledna 1914, č. 21/14 ř. z.

§ 92.

(1) Kancelářští pomocníci obdrží služné III. platové stupnice, kancelářští oficianti a vrchní kancelářští oficianti služné II. platové stupnice.

(2) Rozhodnou pro stanovení výše služného jest započitatelná (započtená) služební doba (§ 94).

§ 93.

(1) Pro stanovení výše služného kancelářských pomocníků se zjistí započitatelná (započtená) služební doba ve vlastnosti plně zaměstnaného kancelářského pomocníka ke dni 1. ledna 1926.

(2) Pro stanovení výše služného kancelářských oficiantů a vrchních kancelářských oficiantů se zjistí doba, kterou by podle § 2 vládního nařízení ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n., musili ztráviti ve vlastnosti oficianta, aby dosáhli požitků té třídy služebního stáří, v níž jsou v den 1. ledna 1926. K takto zjištěné době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v poslední dosažené třídě služebního stáří.

§ 94.

(1) Pokud se za podklad pro zjištění doby rozhodné pro stanovení výše služného bere započitatelná služební doba, rozumí se tím služební doba ve služebním poměru, ve kterém se zaměstnanec převádí, skutečně ztrávená a podle dosud platných předpisů pro postup v tomto služebním poměru započitatelná; dobou započtenou rozumí se pak jiná období pro postup v tomto služebním poměru započtená.

(2) Služební doba zjištěná jakožto doba rozhodná pro stanovení výše služného při převodu zaměstnanců do nových platů se zaokrouhlí na celá půlletí tak, že se zlomky do tří měsíců nepočítají a zlomky přesahující tři měsíce se počítají za celá půlletí.

(3) Doba, o kterou takto zaokrouhlená doba přesahuje dobu potřebnou k dosažení služného, které zaměstnanec při převodu obdrží (vybývací doba), se započte, pokud se jinak nestanoví, pro zvýšení služného.

2. Přídatky na děti a doplňovací přídatky ženatých.

§ 95.

(1) Zaměstnancům přísluší na třetí až šesté nezaopatřené dítě přídatek po 900 Kč ročně.

(2) Tento přídatek náleží za podmínek stanovených pro přiznání výchovného v § 26 na děti narozené do dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 96.

(1) Zaměstnanci, kteří měli v den před účinností tohoto nařízení nárok na jednotný drahotný přídatek podle II. nebo vyšší rodinné třídy, nebo kterým by tento nárok příslušel v den před účinností tohoto nařízení, kdyby nebylo ustanovení § 6, II a § 7 zákona ze dne 20. prosince 1922, čís. 394 Sb. z. a n., obdrží při převodu do nových platů doplňovací přídatek, který se stanoví v ročních částkách takto:

Platová stupnice.

I.	II.	III.
1200	1200	1200
1092	1104	1200
948	996	1200
804	900	1104
648	792	1104
348	696	996
—	456	996
—	204	900
—	—	900
—	—	792

(2) Doplňovací přídatek odpadne, ovdoví-li zaměstnanec nebo nastanou-li u manželky (družky) okolnosti, které podle § 26, odst. 1. a 3. vylučují nárok na výchovné, nebo je-li manželka (družka) ustanovena ve veřejné nebo této na roveň postavené službě, nebo má-li z takovéto služby výslužné.

(3) Bylo-li manželství soudně rozvedeno, přísluší zaměstnanci doplňovací přídatek jen, je-li povinen pečovati o výživu rozvedené manželky. Přispívá-li však na výživu manželky částkou nižší, než činí doplňovací přídatek, obdrží pouze částku, kterou skutečně přispívá; totéž platí, nebylo-li manželství sice soudně rozvedeno, nežije-li však zaměstnanec s manželkou ve společné domácnosti.

(4) Zaměstnanec ovdovělý podrží doplňovací přídatek, dokud udržuje domácnost pro své děti a dokud je zde aspoň jedno nezaopatřené dítě mladší dvanácti roků.

(5) Dosáhne-li zaměstnanec služného, na které připadá doplňovací přídatek jinou částkou, než činí doplňovací přídatek jemu náležející, vyměří se mu nový doplňovací přídatek částkou vypadající podle hořejšího ustanovení. Doplňovací přídatek odpadá, do-

sáhne-li zaměstnanec služného, se kterým není spojen doplňovací přídavek.

§ 97.

V případech §§ 95 a 96 jest oprávněný povinen každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši přídávku, včas ohlásiti, vyjímajíc případy, v nichž změna nastává dosažením vyššího služného (§ 96, odst. 5.). Opomenutí jest trestno podle všeobecných trestních a disciplinárních předpisů bez újmy následků podle 9. odstavce § 105.

§ 98.

Předpisy pro výplatu služebního platu platí stejně pro výplatu přídávků na děti a doplňovacího přídávku.

3. Dosavadní požitky a nové platy. Vyrovnávací přídavek.

§ 99.

(1) Služební příjmy tímto nařízením nově stanovené nastupují na místo všech dosavadních stálých služebních požitků (služné případně denní plat, místní přídavek, jednotný drahotní přídavek, přídavek na děti, odměny podle zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 289 Sb. z. a n., přídávky podle § 3 zákona ze dne 18. února 1919, č. 89 Sb. z. a n.) a jiných na základě zákona, vládního nařízení nebo usnesení vlády povolených, jakož i všech individuálně zaměstnanci udělených osobních přídávků.

(2) Přídávky, které se poskytují za výkony mimo okruh vlastní pravidelné služby, a zvláštní drahotní přídávky povolené vládou zaměstnancům na Slovensku a v Podkarpatské Rusi se nepokládají za požitky (přídávky) po rozumu předchozího odstavce. Které přídávky sluší pokládati za přídávky poskytované za výkony mimo okruh vlastní pravidelné služby, určí ústřední úřad v dohodě s ministerstvy vnitra a financí.

(3) Pokud by služební plat příslušející zaměstnanci podle tohoto nařízení spolu s přídávky na děti, případně s doplňovacími přídávky (§§ 95 a 96), byl po srážce pensijního příspěvku menší nežli úhrn služebních požitků uvedených v odstavci 1. po srážce pensijního příspěvku v den účinnosti nařízení, obdrží zaměstnanec vyrovnávací přídavek ve výši rozdílu mezi obojími požitky.

(4) Vyrovnávací přídavek se zmenší při prvním zvýšení služného o dvě třetiny částky,

o kterou služné bylo zvýšeno, a při každém dalším zvýšení o polovinu částky, o kterou dosavadní služné bylo zvýšeno, a to až do úplného zániku.

(5) Nastane-li po dni účinnosti tohoto nařízení okolnost, která by byla podle dosud platných předpisů odůvodňovala snížení nebo ztrátu jednotného drahotního přídávku nebo přídávku na děti, k nimž bylo přihlíženo při stanovení vyrovnávacího přídávku, stanoví se vyrovnávací přídavek pro dobu od prvního dne příštího měsíce tak, jako kdyby ona okolnost byla nastala v den před účinností tohoto nařízení.

(6) Vyrovnávací přídavek se zaokrouhlí, není-li vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelný dvanácti, na nejbližší vyšší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

4. Převod do nových platů při reaktivaci.

§ 100.

Oficianti v trvalé nebo dočasné výslužbě se převedou při reaktivaci do nových platů podle pravidel pro převod do nových platů (§§ 91 až 99) podle stavu v den jejich odchodu do dočasné, případně trvalé výslužby.

5. Různá ustanovení.

§ 101.

Vznikl-li před účinností tohoto nařízení zaměstnanci ve státní službě již ustanovenému právní nárok na započtení určité doby pro postup do vyšších požitků ve služebním poměru, ve kterém se zaměstnanec převádí, provede se toto započtení podle dosavadních ustanovení; neměl-li zaměstnanec právního nároku, může se započtení provést podle dosavadních předpisů jen tehdy, žádal-li o to písemně ještě před účinností tohoto nařízení.

§ 102.

(1) Zaměstnanci převedení do nového platu se posuzují, jako kdyby skutečně měli služební místo systemisované v platové stupnici, jejíž služné obdrželi.

(2) Vrchní kancelářští oficianti podrží i nadále svoje dosavadní služební označení.

§ 103.

Úprava služebních platů podle tohoto nařízení nemá vlivu na výši částky, o kterou byl oficiantu snížen jeho služební plat pravoplatným disciplinárním nálezem před vyhlášením tohoto nařízení.

ČÁST ČTVRTÁ.

Všeobecná a závěrečná ustanovení.

§ 104.

Právo stížnosti.

Zaměstnanec, který se pokládá za postižen opatřením na základě tohoto nařízení proti němu vydaným, může se, pokud není jinak stanoveno nebo se z tohoto nařízení jinak nepodává, písemnou stížností, služební cestou podanou, dovolati vyššího rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů, počínající následujícím dnem po vyrozumění. V poslední stolici rozhoduje, pokud se jinak nestanoví, ústřední úřad. Stížnost nemá odkladného účinku.

§ 105.

Oprava nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů.

(1) Byly-li opatřením úřadu upraveny služební příjmy zaměstnancovy z moci úřední, může zaměstnanec, když byl o tom výměrem vyrozuměn, do 15 dnů podati námitky, o kterých rozhodne úřad, jenž opatření učinil.

(2) Z tohoto rozhodnutí, jakož i z rozhodnutí, které nebylo vydáno z moci úřední, nýbrž na žádost nebo přihlášku zaměstnancovu, může se zaměstnanec odvolati do 15 dnů k ústřednímu úřadu.

(3) Nebylo-li rozhodnutí vydáno úřadem ústřednímu úřadu bezprostředně podřízeným, může býti tento úřad ústředním úřadem zmocněn, aby o odvolání rozhodl s konečnou platností.

(4) Učinil-li opatření z moci úřední ústřední úřad v první stolici, může zaměstnanec rovněž do 15 dnů podati námitky, o nichž rozhodne ústřední úřad.

(5) Námitky a odvolání podle předchozích odstavců sluší podati ve stanovené lhůtě u úřadu, který rozhodl v první stolici. Lhůta počíná dnem následujícím po doručení výměru; počátek a běh lhůty se nezdržují nedělemi nebo státem uznanými svátky a památnými dny. Případně-li na ně konec lhůty, pokládá se nejbližší den pracovní za poslední den lhůty. Lhůta jest dodržena, byly-li námitky neb odvolání podány před jejím uplynutím u úřadu, jehož přednost jest podle platných předpisů povolán, aby bezprostředně vykonával na zaměstnance služební dozor (služební úřad); rovněž jest lhůta zachována, byly-li námitky neb odvolání během lhůty

dány na poštu k dopravě úřadu, který rozhodl v první stolici, nebo služebnímu úřadu.

(6) Byly-li zaměstnanci vypláceny služební příjmy nižší, než mu podle vydaných výměrů příslušely, nebo nebylo-li včas učiněno z moci úřední opatření o zvýšení služebních příjmů, na něž zaměstnanec měl podle platných předpisů nárok, může zaměstnanec uplatňovati nárok na doplatek scházejících částek pouze do tří roků od splatnosti té které nesprávně vyplacené částky. Totéž platí, pokud zvláštní předpisy jinak nestanoví, o nedoplatecích na služební příjmy, jestliže zaměstnanec svůj příslušný nárok, ač byl k tomu podle platných předpisů povinen, neuplatnil do tří roků od vzniku nároku.

(7) Byly-li zaměstnanci vyměřeny úřadem služební příjmy vyšší, než mu podle platných předpisů příslušely, může býti výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen, byly-li příjmy chybně vyměřeny pro nesprávné použití platných předpisů, do jednoho roku, byly-li příjmy chybně vyměřeny na podkladě nesprávné skutkové podstaty, do tří roků po doručení výměru. Uvedené lhůty jsou zachovány jen, byl-li nový výměr doručen zaměstnanci před jejich uplynutím.

(8) Byl-li výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen proto, že úřad vycházel z nesprávné skutkové podstaty, lze požadovati vrácení neprávem vyplacené částky nejvýše za uplynulou dobu tří roků. Totéž platí, byly-li zaměstnanci omylem vypláceny služební příjmy vyšší, než mu příslušely.

(9) Zavínil-li zaměstnanec, že úřad, vyměřuje nebo vyplácí mu příjmy, vycházel z nesprávné skutkové podstaty, může býti výměr změněn nebo zrušen kdykoliv a vrácení přeplatků požadováno bez jakéhokoliv časového omezení.

(10) Ustanovení předchozích odstavců platí i při vyměření a výplatě odpočívých a započítávacích platů.

§ 106.

Exekuce na služební platy a výslužné. Administrativní srážky.

(1) Ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 314 Sb. z. a n., o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých, platí podle § 150 platového zákona pro zaměstnance a jejich pozůstalé s těmito změnami:

a) Za služební plat ve smyslu § 1 cit. zákona se považuje 75% služebního platu bez výchovného; za výslužné, odbytné a zaopatřovací platy ve smyslu § 2 téhož zákona se považuje 75% výslužného, odbytného, pense vdovy (družky), sirotčí pense, pensí a darů z milosti a jiných obdobných příjmů vesměs bez výchovného a bez přídavků.

b) Služební příjmy, pokud nejsou uvedeny pod písm. a), jsou z exekuce vyňaty a nezačítávají se při výpočtu příjmu podrobeného exekuci (zajištění, zastavení, postupu).

c) Na příjmy náležející dlužníku na děti nebo na ženu lze vésti exekuci neobmezeně pro pohledávku zákonitého výživného příslušející osobě, na níž dlužník tyto příjmy náleží; v takovém případě budiž část těchto příjmů, připadající na věřitele, připočítává se k zabavitelné části platu (pense atd.); náležej-li dlužník tyto příjmy na dvě nebo více dětí, připočítává se k zabavitelné části platu (pense atd.) jen poměrná část těchto příjmů vy-padající podle počtu dětí.

d) Na bytový ekvivalent nebo obdobné platy může být vedena exekuce jen pro nájemné z bytu dlužníkovy, na úmrtné (pohřebné) neb obdobné platy jen pro útraty pohřební.

(2) Předpisy o exekuci na služební a odpočívňé platy zaměstnanců uvedených v odstavci 1 a na zaopatřovací platy jejich pozůstalých neplatí pro administrativní srážky ze služebních a odpočívňých platů těchto zaměstnanců a ze zaopatřovacích platů jejich pozůstalých, jde-li o pohledávky státu vzniklé ze služebního nebo pensijního poměru nebo se zřetelem na něj.

§ 107.

Příslušnost.

(1) Není-li podle tohoto nařízení nebo podle všeobecných správních předpisů vyhrazena příslušnost ústřednímu úřadu, náleží, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, učinit opatření úřadu (ústavu), který jest podle § 9 odstavce 1 povolán ustanovovati zaměstnance, a byl-li zaměstnanec ustanoven sborovým soudem II. stolice, presidiu tohoto soudu.

(2) Kde se v tomto nařízení užívá výrazu „úřad“ nebo „příslušný úřad“, rozumějí se tím úřady (ústavy) zmíněné v předchozím odstavci.

(3) V otázkách, kde to je zvláště předepsáno, a ve všech otázkách týkajících se odpočív-

ných a zaopatřovacích platů, jest si vyžádati předchozí souhlas příslušného finančního úřadu.

§ 108.

Ustanovení § 105 o lhůtách platí obdobně i pro jiné lhůty stanovené v tomto nařízení.

§ 109.

(1) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají platnosti, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení o předmětech, které jsou upraveny v tomto nařízení.

(2) Zejména se zrušují s výhradou podle odstavce 1. a 3., dosud platná ustanovení nařízení veškerého ministerstva ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z.,

vládního nařízení ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n.,

vládního nařízení ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n.,

vládního nařízení ze dne 18. února 1921, č. 72 Sb. z. a n.,

vládního nařízení ze dne 8. února 1923, č. 33 Sb. z. a n.

vládního nařízení ze dne 20. prosince 1924, č. 275 Sb. z. a n.,

(3) Pro zaměstnance, kteří odešli do výslužby před 1. lednem 1926 a pro pozůstalé po nich, jakož i pro pozůstalé po zaměstnancích, kteří zemřeli před tímto dnem, platí dosavadní předpisy týkající se nároků na odpočívňé a zaopatřovací platy a jejich výměry.

§ 110.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926.

(2) Personální opatření učiněná v době od 1. ledna 1926 do vyhlášení tohoto nařízení zůstávají v platnosti a sluší je uvést ode dne jejich účinnosti v soulad s ustanoveními tohoto nařízení. Při tom budiž postupováno podle obdoby ustanovení části třetí.

(3) Dokud nebude schválena systemisace míst podle tohoto nařízení, jest přípustno jakékoliv personální opatření, které předpokládá systemisaci míst, jen se schválením vlády k souhlasnému návrhu příslušného ústředního úřadu a ministerstva financí.

(4) Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na zaměstnance, kteří byli podle § 13 nebo § 16 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286